

١٥

מוסף רש"י

אפשר ידעין חברין בבליא.
הלואי שיהו יודעין טעם זה
יודיענו (פסחים 99:) זו שאילה.
בניחותא יפה שאלת ואשיבך עליה
(לקמן צב):

ליקוטים

שייך לעמ' הבא

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

אָמַר לִיָּה אַבִּי והאמר רבה בר בר חנה ב"ר, (תמרי"ו) לית להו תפוס לשון ראשון כדמפרש לקמן והלכך רבי מאיר דתמורה בשמיטה לא כרבי יהודה שצריך ליה דשמיטה (ב) הוּא כְּמוֹ לַחֲלוֹת מַדְמַר אֲבִי דְמוֹדֵה רְבִי מֵאִיר וְלֹא כְּרַבִּי (ג) יְהוּדָה וְתִימָה דְמֵאִי מְקַשִּׁי לִיָּה רַבָּא לֹאֲבִי לַעֲלִי וְהִיזִי מֵאִיר דְּרִי לַחֲלוֹת דְּמִי וּפְלִיגִי הֲלֹא ר' יְהוּדָה וְהִיזִי הוּא דְלִית לִיָּה תִפּוֹס לְשׁוֹן רַאשׁוֹן אֲבִל רְבִי מֵאִיר לֹא דְלִית לִיָּה לֹאֲבִי רְבִי מֵאִיר צְשִׁיטָה רְבִי יְהוּדָה (ד) אֲלֵא מִדְמַר מְמוֹרָה כִּי שְׁמַע מִינֵה מְהֵרָה קִסְדֵּר צִיָּה אֲפִילוּ אֲמַר מַחֲלָה מְחַדְדֵּר לֹאֲמַר שְׁנִיָּה לֹא מֵהִמְנִינִי לִיָּה:

בְּכֹתֵר בֵּית תַּנּוּ אֶבֶר בֵּית וּבֵית
דְּבָרֵי הַבֶּל עִירֹב מַחֲשֻׁבוֹת
הָיוּ. מִכָּאן הֵגִיף רַבֵּינוּ תַּסּ הַסְפֵּרִים
דִּגְרָסְקִין (נִשְׁבָּעוֹת בְּסוֹף עֶשְׂרִים
הַסְפָּקִין) (דף נח.) דָּלַק לָךְ לָךְ אִינוּ
חִיִּיב אֵלֶּה אֶחָת דְּלָלָה הִי וְאִילוּ לֹא
לָךְ וְלֹא לָךְ חִיִּיב עַל כָּל אֶחָת וְאֶחָת
וְהִי פִרְטָא וְהִכָּה מַשְׁמַע אִיפֹכָא
דְּטַפִּי הִי עִירֹב מַחֲשָׁבוֹת כִּיִּת וּכְיִת
מַכִּיתִּי כִּיִּת וְכֵן מַשְׁמַע הַתּס צִירוֹשְׁלָמִי
דִּמְדַּמִּי שְׂאִילַת שְׁלוֹם בָּגַט לָלֵךְ לָךְ וְלֹא
לָךְ וּבְגֵי שְׂאִילַת שְׁלוֹם אֲחֵרִין בְּגִיטִין
(דף פז.) שְׂאִילוּ פִסְוֹל וְשְׂאִילוּ כֶּשֶׁר.
בְּחוּץ [ח:] קָשָׁה לִי מִלְּמַחֵר בְּחוּץ דִּלְמָה
רַבִּי מֹדַע רַבִּי יְהוּדָה צִירוֹשִׁי [ח:] מַחֲשָׁבוֹת
וְהֵייוּ כִּמוֹ לִנְחוֹת וְלַעֲלֹל דִּלְמָה רַבָּא
דְּלִנְחוֹת [ח:] פְּלִגִּי וּמֵייתִי מֵרָחִי לֹאֲבִי [ח:]
מַשְׁחִיטָה דְּרַבִּי יְהוּדָה וּמֵאִי רַבָּא הֵא
רַבִּי יְהוּדָה מֹדַע וְעוֹד דְּקִסְרָא רַבָּא
אִינֵה לִשְׁחִיטָה אֵלֶּה לְבַסּוֹף וְכִין דִּלָּן
הַמַּחֲשָׁבָה חֲלָה עַד מִשְׁהוּ אַחֲרָן כֵּן
שׁוֹה כִּיִּת לְמַחֵר כִּיִּת בְּחוּץ כִּמוֹ
כִּיִּת לְמַחֵר וּכְיִת [ח:] בְּחוּץ (פְּלִגִּי) [ח:] לְבַסּוֹ
וְעוֹד תַּמּוּרַת עוֹלָה וְשִׁלְמִים דְּפִלְגִּי
לְבַסּוֹ. צִירוֹן: "א"ב מִרְתַּח רִּחִית.
שָׁלָה אֵלֶּה לֹא הִנֵּחִי כִּיִּת וּכְיִת.
וְשִׁלָּל מַכִּיתִּי לְמַחֵר בְּחוּץ דִּמַּשְׁמַע
דִּמְדַּשְׁקִיָּה דְּפִשְׁיטָא לִיה דִּפְרַטָּא הוּא:

אלא חדא ושמעניהו לרבנן דקא גרסי תרתי ^א וס' עירוב מחשבות הוי או דלמא ידיהו דווקא וי' ומדשייר לי לדידי הא שייר להו לדידהו נמי בת' כוית וכזית אתניה ^ב האי לאו שיורא הוא אל' ותיבעי ליה כזית וכזית סבר ^ג איבעי מיניה חדא' בבעינא כזית וכזית הא ניחא אי אמר לי כללא כ' אלא אי אמר לי פרטא אכתי כזית למחר בחוץ קא מי' נמי התינח אי אמר ליה כזית למחר בחוץ פה' אלא אי א"ל כללא אכתי כזית וכזית מיבעי ליה

[illegible]

היה זהו המסע האחרון של הרב ר' יצחק אייזיק ווייס, שהיה אז בן 75, ושהוא נסע אל ארצות הברית כדי להקים שם ישיבה. הרב ווייס נולד ב-1818 בלודז' שבפולין, והיה ממייסדי תנועת חסידי חב"ד. הוא נסע לארצות הברית בשנת 1880, ונשאר שם עד למותו ב-1900. הרב ווייס היה ממייסדי ישיבת "חב"ד" בברוקלין, ונחשב לאחד מגדולי חסידיו. הוא נסע לארצות הברית כדי להקים שם ישיבה, ונשאר שם עד למותו ב-1900. הרב ווייס היה ממייסדי ישיבת "חב"ד" בברוקלין, ונחשב לאחד מגדולי חסידיו.

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

וְיִמְצְאוּהוּ לֵית לְהוּ תַפּוּס לְשׁוֹן רֶשֶׁשׁוֹן כְּדִמְפֶרֶס לְקִמְיָה וְהִלְכֵן אֲפִילוֹ רַבִּי
דִּמְמוֹרֵי דִמְמוֹרֵי שְׁמִיטָה לֹא סָבַר לֵה כְרִי יְהוּדָה: וְלִפְ. בְּתִמְיָה: וְהִא
שְׁמִעִי לְהוּ דִּפְלִיגִי וְאִמֵּר לִי פְלִיגִי בְּמֵאִי דִּפְלִיגִי. כְּדִמְפֶרֶס וְאִזְלִ: וְלִפְ
בְּמֵאִי דִלָּא פְלִיגִי. וְהִא לִפְ דִּקְאִמֵּר
הִבֵּי רִמְיָה לִית דִּמְמוֹרֵי לְשׁוֹן רֶשֶׁשׁוֹן
וְיִמְצְאוּהוּ לֵית לְהוּ תַפּוּס לְשׁוֹן רֶשֶׁשׁוֹן כְּדִמְפֶרֶס לְקִמְיָה וְהִלְכֵן אֲפִילוֹ רַבִּי

אֵלֶּה דְּעִמְתִּיהָ דַּגְבְּרָא דְּבִרְכַּת דִּיבְרִי
עַל מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲבָל תַּרְוִיחֶיהָ אֵיט לְהוֹ
דְּבַחַר כּוֹנוֹתוֹ אֲזַלְיִן: **הַכֵּל מוֹדִים**
הֵיכָא דְאִמֵּר קַחֵל מַמּוֹרֵס עוֹלָה וְאִחֵר
קַחֵל מַמּוֹרֵס שְׁלָמִים דְּבְרִי קַדְשָׁהּ לֹא
חִיילָא: דְּלֵא קְדוּשָׁה חִלָּה עַל קְדוּשָׁה:
חִיילָא וְאִזְלִי נִתְּכּוֹנִין לֵכָךְ וְתַרְעָה
וְיֵהָא דְמִי חִלָּה עוֹלָה וְדִמִּי חִלָּה
שְׁלָמִים: **מִיִּסְדֵּר קַהְדֵּר צִיב:** וְלַחֲזוֹר
אִי אִפְשָׁר: **וְרַבִּי יוֹסִי:** אִמֵּר לֵךְ
הֵאָז גְּבַרָא לֹא מִיִּסְדֵּר קַהְדֵּר אֲלֵא לֵכָךְ
נִתְּכּוֹנִין וְסָבֵר אִי אִמְנִינָא (תּוֹרָה)
תַּמּוֹרֵת עוֹלָה וְשְׁלָמִים שִׁמְשַׁמֵּעַ פִּלְגָא
עוֹלָה פִּלְגָא שְׁלָמִים וְקַדוּשָׁה וְאִינֵה
קִרְיָה דְּלֵא אִיפְשָׁר לְהַקְרִיב לַחֲזָאִין
אִימָא תַּמּוֹרֵת עוֹלָה תַּמּוֹרֵת שְׁלָמִים כִּי
הִיכִי תַּפְשְׁטוּ קְדוּשָׁת עוֹלָה בְּצוּלָה
וְקַדוּשָׁת שְׁלָמִים בְּצוּלָה וְטַעֵי דְסָבֵר
הִשְׁתָּא קִרְבָּה הֵלֵכָא לַתְּרִוּיָהּ אִיזְכּוּן
וְדְבְרִי קִימְיָן וְיִתְּמַכֵּר: **הִגֵּל לִפְנֵי**
אִמֵּר מַמּוֹרֵס עוֹלָה תַּמּוֹרֵת שְׁלָמִים
לְמִימְרָא דְּכּוֹלָה עוֹלָה כּוֹלָה ^א **שְׁלָמִים:**

דכמא ^אבוית וכוית
הווי וכל שכן בוית
ינייה לוי מרבי חישוב
וין ^המהו א"ל ^זזו
הוי אמר לפניו רבי
ינו היא לאכול בוית
מחר בוית בחוץ כחצי ^ב
מחר כחצי זית למחר
זין בו כרת הא אידך
הוא שאל ^אבי דבר
ינינו לדידך דאתניתך
ידיה דלא אתניתיה
דידי דווקא ודידהו
די שיוורי שייך לי
הוי אתנייה אילמא
בוית בוית אתנייה
שמענא תרתי דאי
בוית למחר בחוץ
יא לי אי הכי השתא
כ"ש בוית וכוית
אם כן מרתח רתח

בניחומא שאילה גדולה שאלת: עירוב מחשבות הוי. אפי' לר' יהודה:
מחשבות הוי מדנקט פלוגמיהו בזבית למחר כית בחוק דהוי
הא אכילה קשטיב לאכול למחר חוץ למקומו מודי: הוא שאני

וְשִׁמְיָהוּ בָּרַם וְתוֹמָס הֵבִי מַסְפָּקָא לֵיהּ דְּרַן שְׁנֵי מֵיָּא דְסִבְרָא לֵיהּ דְּרִיקָא
 וְדָמִי וְכֻזִּית עִירּוּב מַחֲשָׁבוֹת הֵו וְלֹא קִבְלוּ מִשְׁנָה אֲלֵהּ הֵם טַעֲמו
 הָאֵל מְדַבֵּר שְׁמַעוּהוּ וְלִדְרִי שִׁירֵי לֵי [א] וְלֹא מִשְׁנָה וְשִׁלּוֹס אָף הֵם
 הֵם דְּכֻזִּית וְכֻזִּית שִׁיר לְהוּ נִמִּי הֵךְ דְּכֻזִּית לְמַחֵר בְּחוּךְ וְלֹא שְׁנֵאָה לְהֵם
 לֵיהּ לְמִילָף הֵךְ מִינִי: אִינִימָא כּוּזִים וְכּוּזִים אֲסִינִי. וְלִרְבִּי יְהוּדָה
 וּבִיּוֹן דְּלֹא שִׁיר לֵיהּ מִדִּי הֵו לֵיהּ לְמַשְׁמַע דְּאִי בְּהֹא דְכֻזִּית לְמַחֵר
 דְּפִלְגִי אֲבָל בְּהֹא מוֹדֵה רְבִי יְהוּדָה: אֲלֵה כּוּזִים כּוּזִים אֲסִינִי. דְּלֹא
 הָאֵסְתַּמְקָא לֵיהּ אִי אֲתַמְנִינּוּ רְבִי לִידְרֹו שִׁיירֵהּ אִי לִידְרֵיהּ
 וְלַמְסַפֵּק לֵיהּ אִי רְבִי אֲתַמְנִינּוּ לֵהּ אִי לֹא: ה"ג בְּיֹחֵא אִי אֲמַר
 לְמַחֵר בְּחוּךְ חִזְעִי לִי אִי הִכִּי הִסְתָּא נִמִּי הִנֵּחָא אִי א"ל כּוּזִים
 כּוּזִים מִיִּצְעִיֹא לֵיהּ א"כ מִירְחָא רַחֵם הִסְתָּא כּוּזִים וְכּוּזִים כְּלָלָא כּוּזִים
 עֵי מִינִי הֵךְ דְּאִשְׁמַע מִינִי תַרְבִּי דְּאִי אֲמַר לִי בֵּה פִּרְטָא כ"ט
 אֲמַר לִי כְּלָלָא בְּנִיחוּתָא כְּלָל רַחֵמָה אִשְׁמַע מִינִי דִּהֵךְ דִּהֵךְ הוּא
 לֵיהּ בְּכֻזִּית וְכֻזִּית אֲמַר כְּלָלָא מִירְחָא רַחֵם וּמַהֲדֵר לִי בְּנִיחוּתָא
 מֵאִי

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [תמורה דף כו. ע"ש],
(ב) [פסחים פט: גיטין עח:
חולין מה]. עי' ירושל' גיטין פ"ט
ה"ו, שברעות פ"ה ה"ד,
(ג) קידושין מז. שבעות לז,
(ד) [לקמן כג: ז"ק קטו.],
(ה) [שבעות לט קידושין (מז)
חולין נב:]

הגהות הב"ח

(א) ד"ה דבעא מיניה וכו'
 דחדא מחשבה: (ב) ד"ה לדיך
 דאמיתך כל"ל ומיבט הוא נמחק:
 (ג) ד"ה ושמיניה וכו' דקא
 גרסי תרמי:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]